

200ste De Wessaner

Proficiat!

Als voorzitter van de Westzaanse Gemeenschap ben ik blij dat ik op deze plaats alle medewerkers van de Wessaner van harte mag feliciteren met het jubileumnummer van de tweehonderdste Wessaner. Een mijlpaal waar u allen trots op kunt zijn! Niet alleen een verheugend feit voor de samenstellers, maar voor alle inwoners van Westzaan en diegenen die buiten Westzaan wonen en de Wessaner lezen, zelfs tot in andere werelddelen.

Dit omdat de Wessaner een belangrijke levensader is vol met o.a. belangrijke informatie, onderhoudend proza, interviews en advertenties. De Wessaner heeft zich ontwikkeld tot

Hans Weertman.

een professioneel magazine, voor zover mij bekend als enige in de Zaanstreek. Ik wil allen bedanken die aan de Wessaner een bijdrage hebben geleverd en naar ik hoop dat zullen blijven doen, in welke vorm dan ook. Sta mij toe Jaap de Boer, Wil van 't Veer en Jan van der Weiden in het bijzonder te noemen. In de redactie, opmaak en adverteren leveren zij een zeer grote bijdrage. Tenslotte wens ik u veel inspiratie toe op weg naar de driehonderdste Wessaner!

Hans Weertman
(voorzitter WG)

De Wessaner

Tweehonderd Wessaners maken is geen sinecure. Met de medewerking van alle vrijwilligers in al die jaren is het ons gelukt. Het bestuur van De Wessaner is daar dan ook vreselijk trots op.

Dat de motor van de krant, Jaap de Boer, dit moment kiest om zijn redactionele taak aan een volgende generatie over te dragen is zeer begrijpelijk. Jaap, gewoon bedankt, voor je grote inzet. In deze krant laten we graag een aantal mensen aan het woord die hun gedachten weergeven.

Het bestuur van De Wessaner

Bestaat er zoiets als een Westzaangevoel?

Om daar achter te komen klampten we op zomaar een vrijdagmiddag in de buurt van de Coöp elf dorpsbewoners aan, mannen en vrouwen, jongens en meiden, jong en oud. Jan de Roos noteerde hun antwoorden, Rob de Jong maakte de foto's.

Snel Inleveren

De organisaties die menen recht te hebben op een bijdrage uit het Geertje Visser-Schoen Fonds dienen hun verzoek uiterlijk 15 december a.s. in te leveren bij het secretariaat Lambert Meliszstraat 33.

Het probleem Westzaan.....

Commissaris in Westzaan, pagina 23.

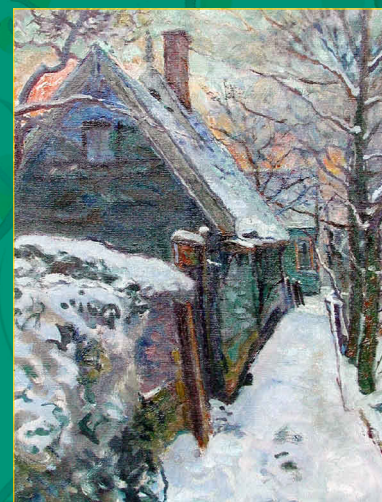

De nieuwste sport, pagina 5.

**Intocht
23 november 2002
Sint Nicolaas**

Om 13.00 uur komt hij aan op het Julianaplein waarna de stoet om 15.00 uur bij 't Reght Huys arriveert.

Westzaans Gen...nschap

Sfeervolle kerstkaarten bij Jansenstichting, pagina 18.

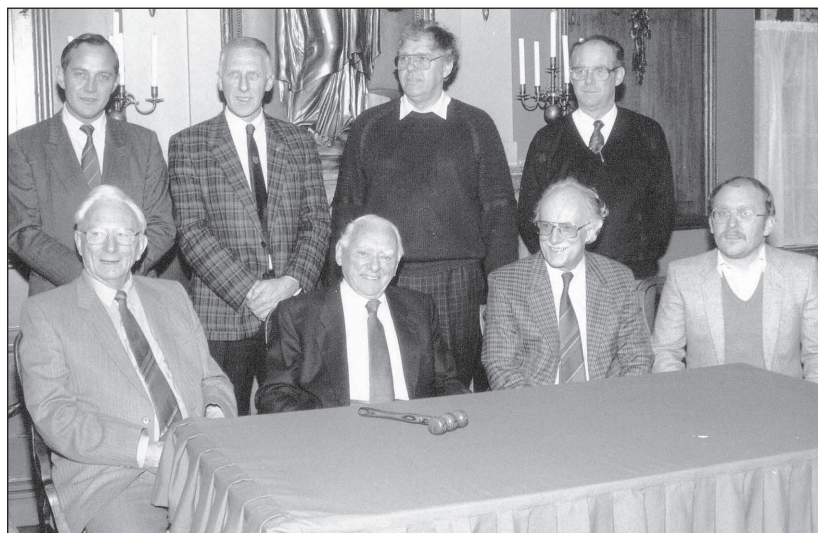
Veel leesplezier!

Hoe het allemaal begon...

Deze maand rolde bij Aljo Druk & Print 200ste Wessaner van de pers en dat betekent een belangrijke mijlpaal. In de loop der achttien jaren is ook de overgang van het analoge naar het digitale tijdperk gemaakt.

Voordat de echte Wessaner het levenslicht zag vonden in het dorp al enige journalistische schermutselingen plaats, geïnspireerd door fotograaf Herman Hackmann in opdracht van een toen florerende winkeliersvereniging, die de kosten dekte. Maar de klad kwam erin en initiatiefnemer Hackmann zag zijn adverteerders/leden verminderen en in januari 1974 kwam een einde aan de krant.

Het bestuur van De Wessaner begin jaren '90. Staand v.l.n.r.: Wouter Veenis (voorzitter), Martin van 't Veer, Aart Sluis (advertenties), Piet van de Loo (advertenties). Zittend: Jaap de Boer (redacteur), Cees van 't Veer (technisch adviseur, overleden), Aad Vet (penningmeester) en Fred Eerenberg.

De volgende uitdaging

Deze kwam in de zeventiger jaren. Er moest een nieuw dorps huis komen en dat was alleen mogelijk als de bevolking via speciale acties voor de inventaris zorgde. De commissie die de inzameling voorbereidde meende steun te vinden bij de bevolking door het uitgeven van een periodiek waarin alle plannen werden gemeld. De krant kwam er waarbij Jaap de Boer en Aad Schoen jr de redactie vormden. Het duo koos voor vier kwartaalbladen die onder de toepasselijke namen lente, zomer, herfst en winter werden uitgegeven. En met succes want toen de actie werd afgesloten had men 113.000 gulden bij elkaar en dat was voldoende om de inventaris te bekostigen. Maar het einde van de inzameling bleek ook het einde van de krant. Zeer tot teleurstelling van velen, maar het WG bestuur was aanvankelijk bang voor een echec. Starten is mooi, maar men wilde garanties voor continuïteit. Die kwamen er toen de Rabobank, OBM, en Woningvereniging Westzaans Belang zich als vaste donateurs meldden, de WG een lening van duizend gulden verstrekten en Aart Sluis een paar vette adverteerders strikte. Toen kon de eerste krant met 6 pagina's tekst en 6 pagina's advertenties in november 1984 verschijnen.

Het eerste nummer

'De Westzaanse Gemeenschap' hoopt dat deze uitgave een posi-

tieve bijdrage zal leveren voor het leven en werken in onze plaatselijke samenleving die ons allen zo ter harte gaat! Met deze regels besloot Wouter Veenis, toenmalig voorzitter van de Westzaanse Gemeenschap het welkomartikel.

In de colofon van dit nummer lezen wij:

Redactie: Jaap de Boer
Administratie: Aad Vet
Typewerk: Wil van 't Veer
Advertenties: Aart Sluis
Fotografie: Foto Herdi
en drukkerij Van Dijk en Allan BV

Nico Heermans meldde zich als vaste medewerker met zijn rubriek

Het huidige bestuur met staand v.l.n.r.: Wouter Veenis, Martin van 't Veer, Jan van der Weiden. Zittend: Aad Vet, Jeannet Vollenga en Jaap de Boer.

Aan de Regel en Fina Woud met haar eerste jeugdbijdrage Plons. Buiten de reeds genoemde vaste sponsors noteerden wij als adverteerders: Bouwbedrijf J. May, Vlechter Ed Rollenberg, Jaap van het Kaar en Zn., kunsthandel Staphorsius, woningstofeerderij Boot, papierwarenfabriek Jan Bakker, tuinbedrijf Han Tuinman, bakkerij Krijgsmann, kapper Gerrit Plooyer, hotel De Prins, W. Klerk en Zn., Meubel Centrale Breedweer, autobedrijf Piet Prins en aannemingsbedrijf G.J. Brinkman. Zij zorgden alle 200 nummers voor de steun die de uitgave van De Wessaner mede mogelijk maakt.

Mijlpalen:

50 ste nummer 24 april 1989
100 ste nummer 19 november 1993
200 ste nummer 22 november 2002

Steeds groter

Het aantal pagina's groeide per jaar. Zo vermeldde het 50ste nummer het aantal uitgaven dat in 1988 werd gebracht: Het betrof toen drie nummers van 16, zeven van 20 en zelfs één van 24 pagina's. De oplaag bedroeg 2100 stuks en het aantal abonnees naderde de 100. In 2001 werden wederom 11 edities gebracht, verdeeld over 8 van 24 en 3 van 28 pagina's. De oplaag is inmiddels gestegen tot 2600 kranten maandelijks, waarvan er 275 per post worden verzonden.

Het Westzaangevoel van

Tini Molenaar

Leeftijd 60 jaar. Woont in De Appelboomstraat.

◆ Hoe lang woont u in Westzaan? Vanaf mijn geboorte.

◆ Wat is uw favoriete plekje? Was het Roda-veld.

◆ Wat kan er beter in het dorp? De middenstand. Ik mis een slager en een groentenboer.

◆ Bent u actief in de dorpsgemeenschap? Ik was wedstrijdsecretaris bij Roda. Nu ga ik De Wessaner tikken.

◆ Wat vindt u van De Wessaner? Leuke krant, beetje dorps.

◆ Denkt u hier over tien jaar nog te wonen? Jazeker. Daarna wordt het misschien wel Lambert Melisz.

Serafina, vaste medewerker van het eerste uur

Met heel veel plezier heb ik, vrijwel vanaf de start, op verschillende vlakken mee mogen werken aan De Wessaner. Ik ben begonnen met de jeugdstrip 'Plons', die uit 20 afleveringen bestond, gevolgd door de uit dertig afleveringen bestaande rubriek 'Een apartje met' waarin ik veel jongeren uit het dorp interviewde. Daarna volgden vijftien afleveringen waarvoor ik bij volwassenen en later bij ouderen gezellig 'Op de thee', of 'Op de koffie'ging. Met Herman Hackman ontstond de rubriek 'Ken uw dorp', wat een soort puzzel was waarvan Herman de foto's van verborgen plekjes verzorgde en ik er een gedichtje bij maakte. Daarna volgden er maandelijks zestig die-rengedichtjes, 24 interviews in de rubriek 'Onverklaarbaar maar waar', tweeëntwintig 'Rozijntjes' en tweeëntwintig gedichtjes over Tante Bet. Ik heb het altijd erg fijn gevonden om aan ons zeer verzorgde dorpsblad mee te werken. Van tijd tot tijd hoop ik er in de toekomst nog wat luchtige schrijfsels aan kwijt te kunnen.

Serafina Woud.

Aad Vet, 18 jaar beheerder van de penningen van De Wessaner

Bij het verschijnen van de 200ste uitgave van ons blad is het uiteraard een vast gegeven even te kijken hoe het met de financiën is gesteld. Immers om een krant te kunnen uitgeven is het noodzakelijk over de nodige financiële middelen te beschikken. Niet alle zaken verbonden aan de exploitatie van een krant kunnen door vrijwilligers worden gedaan. Daarom dient ook gebruik te worden gemaakt van professionals en hieraan zijn kosten verbonden. Om die te financieren is het noodzakelijk over een vaste bron van inkomsten te beschikken. Daarom gaat de waardering uit naar onze adverteerders. De advertentieopbrengst is de bron waaruit wij deze kosten kunnen betalen. Door een doelmatig financieel beheer zijn wij erin geslaagd gedurende een periode van 17 jaar de kosten voor het plaatsen van een advertentie ongewijzigd te laten. In ons 18e levensjaar was het noodzakelijk over te gaan tot verhoging van het tarief. Dit mede gelet op het feit, dat het exploitatieoverschot van de laatste 5 jaar gemiddeld slechts f 1.300,- bedroeg. Aanpassing van het bedrag was noodzakelijk omdat in de komende jaren bepaalde investeringen dienen te worden gedaan. De adverteerders bleven onze krant trouw zodat wij mogen verwachten, dat de exploitatie voor een aantal jaren is gewaarborgd. Als penningmeester is het plezierig wanneer de nota's vlot worden betaald. Ook hierover zijn wij tevreden.

Gedurende de achterliggende jaren is het bedrag dat als oninbaar is te beschouwen te verwaarlozen. Uiteraard vraagt de incasso wel de nodige inspanning, maar geeft ook veel voldoening. Resumerend is de conclusie dat op grond van de huidige financiële toestand van ons blad kan worden gesteld, dat deze zeker gezond is te noemen.

Tenslotte nog enige gegevens: het aantal adverteerders bedraagt gemiddeld 95 per krant en het aantal betalende abonnees dat de krant maandelijks krijgt toegezonden is 155. Voor de administratie wordt gebruik gemaakt van King 5.20 boekhoud-software. En voor de lezer(es) die belangstelling heeft voor cijfertjes staat hiernaast een overzicht van de ontvangsten en uitgaven over de periode 1992 tot en met 2001.

Aad Vet

Waar kwamen de centen vandaan?

Eén van de meest succesvolle acties die in de loop der jaren door de Westzaanse Gemeenschap werd uitgevoerd was die voor het verkrijgen van de inventaris voor het nieuwe dorps huis. Wij namen de lijst van inkomsten en uitgaven over van één der voorgangers van de huidige Wessaner.

Inkomsten:

Verkoop certificaten	f 22.000,-
Loten	f 14.000,-
Puzzels	f 12.250,-
Rad van Avontuur	f 12.000,-
Honig Laanfonds	f 9.600,-
Oldtimers	f 6.000,-
Bazar	f 6.000,-
Historische wandelingen	f 3.500,-
Advertenties	f 3.300,-
Kermis	f 2.000,-
Dienstencentrum Bejaarden	f 2.000,-
Entree voetbalwedstrijd	f 2.000,-
Bijdrage wijkraadsleden	f 1.300,-
BV Rote	f 1.080,-
Shell	f 1.000,-
Ned. Hervormde Kerk	f 500,-
diversen	f 11.470,-

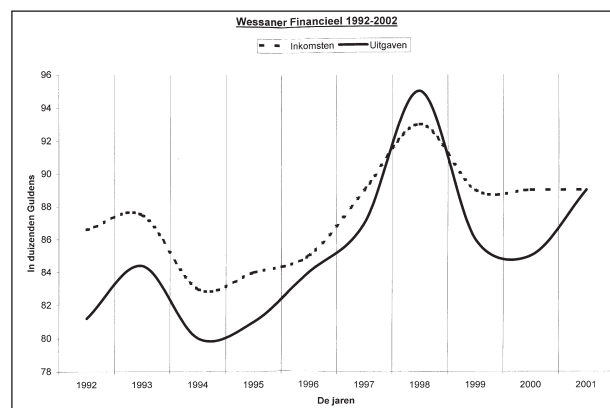
Totaal f 110.000,-

Uitgaven:

Drukwerk. Hierbij aanmaak puzzels, kranten en circulaire enz.	f 26.000,-
Prijzen	f 2.400,-
Voetbal Prof. Haarlem	f 4.000,-
Diversen	f 7.600,-

Totaal f 40.000,-

De f 70.000,- vermeerderd met een groot deel zelfwerkzaamheid was ruim voldoende voor de inventaris. Er was nog een leuk bedrag over wat aan de WG werd overgedragen. Bovendien kreeg deze organisatie de 800 overgebleven Westzaanpuzzels en de 1.000 boekjes over Westzaan-Noord die later nog een behoorlijk bedrag opbrachten.

Sinterklaas: 'Ieder kind krijgt na de aankomst een handje.'

IN DE SCHIJNWERPER

Enkele dagen voordat hij voet aan wal zal zetten bezoekt de Wessaner de Goedheiligman tijdens de tocht naar het voor hem zo zeer geliefde Westzaan. Met gedragen stem geeft hij antwoord op de vragen en vertelt hij met genoeg over zijn ervaringen.

Hoe oud bent u nu precies?

Ik word dit jaar 369. Ik moet daar altijd even over nadenken, omdat er telkens weer een jaartje bijkomt.

Hoe lang komt u al in Westzaan?

Ik weet het niet zeker, maar ik denk nu al voor de 27e keer. Twee jaar geleden kreeg ik op de Kroosduiker bij wijze van jubileum namelijk een taart.

Vergt het nog enige voorbereiding om naar Westzaan te komen?

○ zeker. Al begin september denken de Pieten na hoe de intocht zal worden gedaan en op welke manier we de scholen gaan bezoeken. Alle spullen worden bijeengezocht, de pakken voor de Pieten worden klaargemaakt. Er wordt gekeken naar de staat van mijn tabberd en de mijter. Soms rijd ik door weer en wind door Nederland en dan moet er wel eens iets vervangen worden wil je het een beetje 'knappies' houden. Als de hele tabberd vervangen moet worden dan gaat de Sint graag met de coupeuses mee om nieuwe stof uit te kiezen. Want Sinterklaas moet zich in die jas wel lekker voelen, om het zo maar te zeggen. Ik ben daar wel eens speciaal voor naar een stoffenwever in een heel klein dorp geweest om de juiste stof in de juiste kleur uit te zoeken. Hetzelfde geldt voor de gouden biezen langs de randen. Ik hou niet van al te veel opsmuk. Gewoon: doelmatig en sober.

Hoeveel Pieten komen er dit jaar met u mee?

Zo'n honderdtal, die op verschillende fronten worden ingezet. Zo heb je de pakjespieten, de schoorsteenpieten en de paardenpieten. Die begeleiden mij tijdens de rit. Ik heb het altijd zeer gewaardeerd en leuk gevonden om al vanaf eind augustus weer rijlessen te krijgen. Dan begin ik te oefenen in het bestijgen van het paard, om correct te zitten en weer af te stappen. Ja, je moet die paarden leren kennen en een met ze zijn.

Ze? Zijn het er meerdere dan?

Ja, want er moet er altijd een in reserve blijven. We hebben het wel eens gehad dat er eentje last had van diarree en dat kan natuurlijk niet. Een paard dat een beetje verkouden is kan niet briesend en snotterend door een dorp heen lopen. Dus dan oefen je op meerdere paarden. Wat leuk is om te vermelden is dat een van de Pieten altijd een appeltje voor het paard bij zich heeft. Voordat ik aan de Zuid opstap, maak ik altijd eerst een vertrouwd praatje met het paard en geef hem dan een appeltje. Ook als het

paard de hele rit goed zijn best heeft gedaan krijgt hij van mij na het afstappen uit waardering weer een appeltje. Speciale Pieten brengen hem dan weer terug naar zijn stalletje. Er zijn ook hulppieten op kleinere paarden. Die moeten ruim op tijd zorgen dat de paarden goed gedresseerd zijn, dat de zadels in orde zijn en dat de paarden op de dag van de aankomst mooi gekamd en geknipt zijn.

Wat is voor u in deze tijd het leukste moment?

De aankomst en het zien van de kindertjes vind ik altijd heel bijzonder. Zowel bij de boot als bij school. Hier in Westzaan zie je de hele gemeenschap al tegen de dijk op staan en dat is een heel indrukwekkend gezicht. Op het moment dat je van de boot afstapt wil je al die kindjes een handje geven. In Westzaan gaat dat lekker ongedwongen. Met muziek van Crescendo en Drumband de Reef. De ouders die al vaker geweest zijn weten dat ieder kind van Sinterklaas een handje krijgt. Anderen proberen wel eens voor te dringen, maar de Pieten en ik proberen die dan op hun gemak te stellen door te zeggen dat echt ieder kind van Sinterklaas een handje krijgt.

U kent veel ouders en kinderen inmiddels al persoonlijk, hè?

Ja, als je hier natuurlijk al meer als 25 jaar komt dan heb je de ouders soms nog als kind meegemaakt. Je kent vaak ook de opa's en de oma's en dat is heel leuk, ja. Van sommige kindertjes weet je wat meer dan van andere kindertjes.

Wat gebeurt er met alle kaarten en tekeningen die u dezer dagen krijgt?

Nou, daar hebben we met de Pieten samen een heel archiefsysteem voor. Vrijwel alles wordt heel goed in dozen en zakken beheerd in de kluizen van het Sinterklaashuis. We hebben zelfs hele freubelstukjes van karton en papier. Er wordt in Westzaan opvallend veel thuis geknutseld. Misschien nog wel eens interessant om dat eens te exposeren. Kunnen de ouders zien wat zij zelf als kind aan de Sint gegeven hebben.

Heeft u wel eens iets bijzonders meegemaakt?

○ ja. We hebben het een paar jaar geleden gehad dat Sinterklaas in een zijspan bij een van de scholen aankwam. Het was al een hele kunst om in dat bakje te komen. Onderweg moest ik mijn mijter en alles vasthouden en bij aankomst moest ik mijn uiterste best doen om ook weer op een beetje geschikte manier uit dat ding te komen. Jaren geleden hebben we het ook eens gehad dat we met een roeiboortje bij een school aan zouden komen. Maar 's nachts had het behoorlijk gevoren en de schipper kon maar met moeite door het ijs heen peddelen. En Sinterklaas kan een heleboel, maar over heel dun ijs heenlopen dat kan hij toch echt niet. En het paard, hè. Dat blijft altijd spannend. Dat is een levend iets. Hebben we ook wel eens een extra rondje mee om het Reght Huys gemaakt.

(vervolg zie pagina 7)

Hij heeft zelfs wel eens bijna met zijn kont in een kinderwagen gezeten. Maar al met al moet ik zeggen dat de intocht in Westzaan altijd goed georganiseerd is, met een heel goed draaiboek. Men zorgt voor afzettingen en een goede doorgang door het hele dorp. Helaas was het paard van vorig jaar zo wispelturig (waarschijnlijk door tuterende boten in het Noordzeekanaal) dat we al vrij gauw moesten overstappen in een auto die in de stoet meereed.

Wat vindt u belangrijk in het leven?

Sinterklaas hoopt nog lang zo in Nederland onthaald te worden, zeer zeker ook in de Zaanstreek. En dat er toch mensen zijn die zich daarvoor blijven inspannen om het allemaal mogelijk te maken. En ik persoonlijk hoop dit nog jaren te mogen doen.

Marijke van der Pol

Groene ruimte

De inkt van mijn vorige bijdrage aan de Wessaner was nog nauwelijks droog, of de gemeente Zaanstad maakte bekend de komende jaren forse bijdragen te doen voor de verdere ontwikkeling van het kunsten(educatie)centrum Fluxus. Het leek erop, dat de subsidie voor Muziekschool, Komma en de onderwijs-ondersteunende tak werd verhoogd, maar het blijkt alleen maar te gaan om het uitwerken van de afspraken die uit de fusie van de onderdelen voortkomen. En het hoort geen nieuws te zijn dat de gemeente afspraken nakomt. De in beeld gebrachte vermindering van de gemeentelijke bijdrage doet een aanslag op het gezonde voortbestaan van wat nu Fluxus heet. Het bevestigt de mening dat de steeds grotere exploitatiekortingen van het Zaantheater een sluimerende bedreiging voor het gemeentelijke budget voor kunst en cultuur zal zijn.

Maar in deze feestelijke tweehonderdste Wessaner zou het over iets opgewekters moeten gaan. Is er zo'n onderwerp te vinden? Ik vind het maar moeilijk. Het duidelijkst dringt zich op dit moment namelijk de discussie op over het schrijnende tekort aan betaalbare woningen in Zaanstad, dus ook in Westzaan, en voor Westzaners. De woningbouw in Saendelft biedt daar geen voldoende oplossing voor. Het idee om op dit punt uit het samenwerkingsverband tussen de gemeenten in de regio Amsterdam te stappen is niet van deze tijd; als Zaanstad al zijn problemen zelf zou moeten oplossen rest maar alleen nog maar het advies zo snel mogelijk naar elders te verhuizen.

En daarmee zijn we vanzelf in de discussie beland over een volgende grote bouwplaats in de Zaanstreek. Welke groene ruimte zal daarvoor moeten worden opgeofferd? Er zijn een paar alternatieven: het Oostzanerveld. Of de Assendelver Veenpolder. Of

Programma Culturele Groep De Weel

Voor dit jaar staat er bij Culturele Groep de Weel nog één traditionele activiteit op het programma en dat is de muziekdag op de Tweede Kerstdag, waarbij iedere bezoeker naar believen in en uit kan lopen. Vanzelfsprekend te houden in het Regt Huys. In ons decembernummer vindt u het volledige programma.

Bij het bestuur bestaat de intentie om volgend jaar wederom aandacht te besteden aan de historische bouw met als onderwerp de nieuwbouw in 'historische' stijl. Ook een poëzieavond en een tuinpracticum staan al op het programma. Verder zullen de bestuursleden Paula Bood en Annelène Moedt het werven van leden voor de Westzaanse Gemeenschap voortzetten.

verder bouwen richting Uitgeest/ Heemskerk. Het Westzijderveld. De Reef. Of: het Guisveld. Hoe je het wendt of keert: het is allemaal groen gebied, met een eigen waarde, al moeten we oppassen dat niet te overdrijven. Uit stedenbouwkundig oogpunt is er natuurlijk maar één goede oplossing: het Guisveld. En die discussie zal ongetwijfeld de komende jaren weer oplaaien.

Toen ik dat een paar maanden geleden schreef verzuchtte iemand dat hij had gehoopt dat in 1979 dat boek definitief gesloten werd, en dat het Guisveld voor altijd "veilig" zou zijn. Maar "altijd" blijkt dan toch een betrekkelijk begrip. In 1979 is bij de vaststelling van het streekplan voor de omgeving van het Noordzee-kanaal uitgesloten dat het Guisveld zou worden bebouwd, op grond van een zeer intense lobby van milieuactivisten. Die hadden daarvoor goede argumenten, maar het belang van de woningzoekenden werd geheel ondergesneeuwd. Je zou kunnen zeggen dat in die discussie, zoals zo vaak in die tijd, alleen de politiek correcte argumenten mochten worden genoemd. Maar Zaanse woningzoekenden hebben ook hun rechten, en daar moeten we niet omheen willen. Bovendien zijn veranderde leefgewoonten, zoals het verschijnsel van veel meer kleinere gezinnen, meer alleenwonenden, de vraag naar meer ruimte per woning, de oorzaak van de grotere vraag naar woningen, hoeveel er na de oorlog ook gebouwd is.

Daarom: op den duur zal er meer groene ruimte verdwijnen, moeten verdwijnen. En als dat zo is, dan maar het Guisveld, omdat daarmee een aantal structurele problemen van Zaanstad in één klap opgelost kunnen worden. De stad kan eindelijk een hart krijgen. Tegen die achtergrond is overigens uitvoering in volle omvang van het project Inverdan onnodig en zelfs onwenselijk.

J. de Vries

Het Westzaangevoel van

Marcel Bes

Leeftijd 19 jaar
Woont in de Teunis Slagterstraat

◆Hoe lang woon je in Westzaan?
Ik ben hier geboren.

◆Wat is je favoriete plekje?
Het bushokje. Het speeltuintje is ook wel leuk.

◆Wat kan er beter in het dorp? Er zou een café voor jong en oud moeten zijn, liefst in de Kerkbuurt. En het is jammer dat er zoveel bedrijfjes en winkels verdwijnen.

◆Ben je actief in de dorpsgemeenschap?
Nee, ik heb 't te druk met school. Ik doe wel aan fitness, in Wormerveer.

◆Wat vind je van De Wessaner?
Ik lees 'm altijd, grappig blad.

◆Denk je hier over tien jaar nog te wonen?
Als het even kan wel, ik vind het wel lachen hier.

Rhönradturnen bij Jahn

Gymvereniging Jahn heeft haar sportaanbod voor de Westzaanse jeugd uitgebreid met rhönradturnen. Een bijzondere tak van de gymnastiek sport waarbij men sommige onderdelen en elementen uit het gewone toestel turnen in een rollend rad uitvoert.

De sport is voor jongens en meisjes vanaf 8 jaar met een minimale lengte van 1.45 m. De lessen worden gegeven in de gymzaal van de Kroosduiker Noord aan de Torenstraat 5. Het eerste lesuur is van 9.30 tot 11.00 uur. Een beginnersgroep bestaat uit acht personen. Bij voldoende belangstelling volgt een tweede lesuur van 11.00 tot 12.30 uur. Het meebrengen van gymnastiek kleding, lage (zomer)sportschoenen en een portie lef is aan te raden.

Zuidafrikaan sensatie in de jaren twintig

Zwarte Lowie

De legendarische doelverdediger uit Westzaan

Hij was de eerste zwarte voetballer in Noord-Holland. Complete dorpen liepen uit om hem te zien als hij met de Westzaanse Racing Club (WRC) in de provincie speelde. Louis E. Davidson, in de volksmond beter bekend als Zwarte Lowie, kwam rond 1918 als verstekeling op een vrachtschip aan in Nederland. Hij was zijn geboorteland Zuid-Afrika ontvlucht op verdenking van moord. Niet alleen vreesde hij de justitie, maar meer nog de verschrikkelijke toorn van zijn vader. In Westzaan vond hij werk bij Molenaar Papier op het Weiver en hij meldde zich bij WRC. Door zijn donkere huidskleur groeide hij in de jaren twintig uit tot de grootste attractie van de Noordhollandse voetbalvelden.

Zwarte Lowie had nooit eerder gevoetbald toen hij zich als lid aanmeldde bij de Westzaanse Racing Club. Omdat er onder de spelers weinig lust bestond voor de verdediging van het doel en men derhalve niet veel eisen stelde aan een keeper, werd besloten om Lowie onder de lat te plaatsen. Tot dan toe was deze taak steeds bij toerbeurt vervuld door WRC'ers. Getooid in een zwarte trui met daaronder een rode broek, zonder handschoenen maar met een pet, verdedigde Zwarte Lowie jarenlang het WRC-doel naar beste kunnen. Zijn grootste verdienste, zo bleek al snel, lag in het stoppen van hoge ballen. Bij schuivers had hij dikwijls het nakijken, omdat zijn enorme lichaamsomvang zich niet erg leende voor grondwerk. De doelverdediger woog maar liefst 212 pond, zoals op een weegschaal op de Zaan-dammer kermis werd vastgesteld. Wanneer hij zich op de bal stortte, dan golfde het

hele WRC-veld. Bij zijn eerste wedstrijd in Westzaan liep het dorp uit om het zwarte wonder te aanschouwen. Ook in uitwedstrijden fungeerde Zwarte Lowie als publiekstrekker bij uitstek. Negerse kende men in die tijd slechts van plaatjes. Jeugdige bewonderaars posteerden zich in groten getale achter het doel van Lowie, om maar niets te missen van zijn indrukwekkende optreden. Zijn populariteit kende geen grenzen. Westzaanse schooljongens wilden bij partijtjes straatvoetbal allemaal Zwarte Lowie zijn. De enorme belangstelling voor zijn verschijning deed de sympathieke zwaargewicht zichtbaar goed. Op gezette tijden placht hij zich naar het publiek om te draaien, waarbij hij zijn hagelwitte tanden ontblootte, zijn armen wijd uitspreidde en een vervaarlijk gegrom uitstiet. De verzamelde jeugd zocht daarop ijlings een goed heenkomen. Met verve speelde Zwarte Lowie dan de rol van de woeste inboorling, want voor een goede grap was hij altijd thuis.

Vastleggen

Volgens de verhalen legden zijn ploeggenoten hem zo nu en dan met een ketting vast aan één van de doelpalen om zijn oerdriften te beteugelen. Op die manier bleef de tegenstander wel uit de buurt. Zijn oud-ploegmakker Piet de Jager kan dat echter niet bevestigen. "Ik weet wel dat een van ons een keer tegen de tegenstanders in Durgerdam zei: Als hij erg wild wordt dan leggen we hem aan de ketting. Daar stonden ze met open bekken naar te luisteren in Waterland." Zeker is in ieder geval dat de WRC'ers de onbekendheid met het zwarte fenomeen handig wisten uit te buiten. Waarschuwingen aan het adres van de opponent om niet te dicht in de buurt van het WRC-doel te komen omdat men niet kon instaan voor de gevolgen, misten hun uitwerking doorgaans niet. In werkelijkheid was Zwarte Lowie een gemoedelijke dikzak die de tegenstanders zoveel

mogelijk ontzag en zich nimmer verloor in brute charges. "Hij boorde nooit iemand de grond in, maar hij stapte ook nooit voor iemand opzij", zegt oud-WRC-bestuurslid Klaas Rep. De enorme kracht van de Zuidafrikaanse doelman maakte grote indruk op de Westzaners en was welhaast spreekwoordelijk. Tijdens seriewedstrijden in Durgerdam stopte hij in de finale een strafschoep waarbij hij de bal tot over de middenlijn terug het veld instompte. Als de wind gunstig was dan moest hij zich inhouden bij het uittrappen om de bal niet over de achterlijn aan de andere kant van het veld te schieten. Ook buiten het voetbalveld gaf Lowie er blijk van over oerkrachten van jewelste te beschikken. In Hotel De Prins klemde hij een keer de stamtafel tussen zijn kaken en tilde deze vervolgens tot algehele verbijstering in zijn geheel van de vloer. Jarenlang bleef zijn positie in het WRC-doel onaantastbaar. De concurrentie werd meedogenloos door Lowie op haar nummer gezet. Toen dominee Rensen, die verbonden was aan de Grote Kerk, zich bij WRC meldde om keeper te worden, werd zijn geschiktheid door Zwarte Lowie op ruwe wijze getest. Eerst zachtjes, maar allengs harder vuurde de dekselse Afrikaan tijdens een training zijn schoten af op de onfortuinlijke zieleherder, die tenslotte met een aantal ontzette vingers de kleedkamer moest opzoeken. Overigens zeer tot genoegen van de kerkeleden, die zich maar moeilijk konden verenigen met de sportieve aspiraties van hun dominee. 's Ochtends preken en 's middag voetballen, dat geeft tenslotte geen pas. Zwarte Lowie was, zoals zijn achternaam Davidson al deed vermoeden, geen volbloed Zoeloe of Hottentot, maar meer een kruising tussen blank en zwart. Zeer waarschijnlijk behoorde hij tot de Kaapse Maleiers; halfbloeden die zich aan de westkust van Zuid-Afrika hadden gevestigd. In elk geval was hij niet gitzwart, maar wel donker. "Hij liep

tegen zwart aan, net als die lui dat zo kunnen hebben", typeert oud-bestuurslid Rep. De vermaarde keeper kwam na zijn aankomst in Westzaan in de kost bij de familie De Graaf op het Weiver, vlak naast de papierfabriek waar hij werk vond. Willem de Graaf, destijds zoon des huizes, herinnert zich: "Hij was een soort oom voor ons, maar mijn zuster was bang van hem. Met Sinterklaas moesten we 's ochtends op zijn kamer komen, dan had hij een taaipop voor ons onder zijn bed liggen." Later veranderde Zwarte Lowie van kosthuis en betrok hij een kamer bij de familie Kuiper, die aan de andere kant van de fabriek woonde.

Veel Vrienden

Louis Davidson paste zich in Nederland goed aan. Hij had veel vrienden, sprak vlot Nederlands, hield van uitgaan en dansen en kende menig kroegganger van buiten. Tijdens zijn verblijf in Westzaan ontwikkelde hij een overdreven hang naar alcoholische dranken. In de Zaanse cafés gaf hij zich vrijelijk over aan de consumptie van grote hoeveelheid bier. Met name 'stout' beschouwde hij als een bijzondere traktatie. In het kader van een weddenschap ledigde hij eens het onthutsende aantal van 75 flesjes stout op één avond. De weddenschap bleef echter onbeslist, want zijn makker dronk er net zoveel. "Hij wist 'm te raken", weet zijn oud-ploegmaat De Jager, die in dit verband spreekt van een 'wandeland biervat'. "Hij dronk een slordig biertje", bevestigt oud-collega Aart Romijn. Gezien het voorgaande zal het niemand verbazen om te vernemen dat Zwarte Lowie een goede bekende was in Hotel De Prins en cafés als Piet Pool, Muus ter Meer, Timmer en Piet Kok, in welk laatstgenoemde etablissement hij af en toe kelnerde. De legendarische keeper deinsde er niet voor terug om ook vóór een wedstrijd menig glas te nuttigen. Het kwam derhalve voor dat hij de grasmat in kennelijke staat betrad

Het elftal van de voetbalvereniging WRC-TOG, waarvan Zwarte Lowie doelvorderder was. Seizoen 1927/1928. V.l.n.r. staand: Henk Jongewaard, Gerrit Koopman, Eek Giskes, Klaas van 't Veer, Henk Baas en J.W. Keemink (oud-hoofdonderwijzer Noorderschool en voorzitter WRC). Gekniel: Henk Bakker, Teun Rietveld, Piet de Jager, Gerrit Jongewaard en Siem Baas. Vooraan doelvorderder: L.E. Davidson (Zwarte Lowie).

en zelfs tijdens een wedstrijd niet schroomde om naar een achter de doelpaal opgestelde fles vuurwater te grijpen. Merkwaardig genoeg leden zijn prestaties niet onder het buitensporig drankgebruik. Integendeel zelfs, Zwarte Lowie dreef de spot met het adagium dat sport en alcohol niet samen gaan. De toenmalige linkshalf van WRC, Siem Bas, herinnert zich: "We konden een keer kampioen worden bij Zaanse Boys. Het was tegen kersttijd en we kwamen 's ochtends aan op dat veld, maar géén Zwarte Lowie. Daar stonden we zonder keeper. Vlak voor de aftrap kwam-ie dan toch nog opdagen, slingerend en wel, met de fles nog in zijn hand. Meester Keemink, onze coach, was razend. Maar ik hoor Lowie nog zeggen: "Niks aan de hand, ik zal keepen dat de brokken eraf vliegen." Zogoed en zo kwaad als dat ging hebben we hem in doel weten te krijgen en hij ranselde vervolgens alle ballen het doel uit. Hij had nog nooit zo goed gekeeped. Het was geweldig. We wonnen en werden dus kampioen. "Lowie was de held van de dag." De bandeloze drankzucht van Zwarte Lowie leidde er ook toe dat hij een keer laveloos achter de rotatiepers van zijn werkgever Molenaar Papier werd getroffen. Eén verkeerde beweging

had hem een vinger of zelfs een hele hand kunnen kosten. Regelmatig sliep hij op maandagmorgen zijn roes uit op zolder van de fabriek. De verloren tijd haalde hij in de middagpauze in. Een poging van zijn werkgever om hem tijdens de crisisjaren naar Zuid-Afrika terug te sturen mislukte, omdat hij het door Molenaar beschikbaar gestelde reisgeld tot op de laatste cent verbraste. Ook zijn weekgeld van f25,- belandde na aftrek van kostgeld in de kassa's van de Zaanse horeca. Halverwege de week was hij geheel platzak en moest dan links en rechts lenen van collega's en vrienden, van wie sommigen nog steeds op terugbetaling wachten.

Moord

Dat hij een moord in Zuid-Afrika had gepleegd is altijd één van de best bewaarde geheimen gebleven in Westzaan. Oud-procuratiehouder Engel van Molenaar Papier was een van de weinigen aan wie Zwarte Lowie de reden van zijn vlucht naar Nederland onthulde. "Hij was doodsbang dat zijn vader hem zou vermoorden om wat hij had gedaan, daarom is hij eigenlijk gevluht." Tijdens zijn ruim twintig jaar durende ballingschap in Westzaan, bleef heimwee aan hem knagen. Toen Lowie vlak voor het uitbreken van

de Tweede Wereldoorlog het bericht ontving dat zijn vader was overleden, wilde hij onmiddellijk terug naar zijn moeder. Molenaar gaf toestemming voor zijn terugkeer, maar besloot uit voorzorg om hem niet zelf met het reisgeld op pad te sturen. Ditmaal werd het vertrek voor hem geregeld. Degene die zich hiermee belastte was oud-procuratiehouder Engel, die het reisagent-

schap Voigt & Weber in Amsterdam opbelde en het bedrag voor de enkele reis overmaakte. De volgende morgen kon Zwarte Lowie zijn ticket ophalen en een dag later vertrok hij met de Holland-Afrika Lijn uit Vlissingen, onder achterlating van een aanzienlijke schuldenlast bij de Zaanse horeca. Eenmaal in Zuid-Afrika, waar zijn misdaad inmiddels was verjaard, vatte de remigrant het plan op om bloembollen te gaan kweken. Hij schreef naar een aantal kennissen in de Zaanstreek met het verzoek om per omgaande bloembollen naar Afrika te zenden, opdat hij daar een goedlopende nering zou kunnen opzetten. "Mijn vader kreeg ook zo'n brief, maar die schreef terug dat hij dan eerst maar eens geld moest sturen, we hebben daarna nooit meer wat van hem gehoord", vertelt Gerrit de Graaf. Of de bollenkwekerij van Zwarte Lowie ooit van de grond gekomen is, wordt in Westzaan ten zeerste betwijfeld.

Het laatste wat men van hem vernam was het bericht van zijn overlijden, een aantal jaren geleden. Daarmee kwam er een einde aan het leven van een legendarische doelvorderder, die, zo niet de beste, dan toch zeker de meest tot de verbeelding sprekende voetballer uit de historie van Westzaan genoemd mag worden. Een standbeeld van hem voor Hotel De Prins, waarin zich vroeger de kleedkamers van WRC bevonden en waar het veld achter lag, zou zeker op zijn plaats zijn.

Verhaal Zwarte Lowie

De auteur van het verhaal over Zwarte Lowie, Aad Schoen, overleed op 8 april 1999 na een slopende ziekte op 44-jarige leeftijd. De geboren en getogen Westzener werkte een groot aantal jaren voor Ahold, waar hij onder meer speeches schreef voor de leden van de raad van bestuur. De laatste jaren van zijn leven had hij een eigen bureau, Tekst en Bedrijf. Schoen, die Nederlands had gestudeerd, begon zijn loopbaan als medewerker van het toenmalige Dagblad voor de Zaanstreek De Typhoon. Al snel bleek dat hij een begenadigd stylist was. Hij ging voor het mooie en vlot geschreven maar ook spraakmakende verhaal. Zwarte Lowie, dat op 24 december 1983 in het regionale Zaanse dagblad verscheen, was daar een voorbeeld van.

Bij Ahold was Schoen de 'huisschrijver' van Albert Heijn. Die zei over hem: "Een zeer talentvol mens, die precies wist hoe ik zaken wilde verwoorden. Zijn gave was dat hij altijd een kwinkslag in zijn teksten wist te geven." Voormalig directeur communicatie van Ahold, Hans Gobes: "Aad had een prachtige pen, maar hij was bovenal een zeer aangenaam mens."

Ed Blaauw

Waarnemingen vanuit een luie stoel

Gedurende de laatste decennia is zowel in ons dorp als in het veld veel veranderd. Vooral het Westzijdeveld heeft als gevolg van schaalverkleining door woningbouw een sterk veranderd landgebruik en een toename van riet en ruigten veel van haar oorspronkelijke schoonheid en natuurlijke rijkdommen moeten prijsgeven.

Om maar te zwijgen over de grove wijze waarop de komst van de A8 het veld onherstelbaar in tweeën heeft gedeeld. De tijd dat je achter Koog-Bloemwijk bij boer Kraaij in je bootje stapte en vandaar uit direct het veld in roeide, onderweg stoeiend met de flappen darmwier die herhaaldelijk aan je riemen bleven hangen, ligt al ver achter ons. Met halverwege de ochtend een korte rustpauze aan de kop van de begraafplaats in de luwte van de bomen rond deze dodenakker, kon je toen nog in alle rust genieten van de talrijke vogelgeluiden om je heen.

Archiefgegevens van de Vogelbeschermingwacht Zaanstreek uit de jaren 1960 en 1961 vermelden in die tijd nog 32 broedparen dodaars, 55 paren zomertaling, 103 nesten van de zwarte stern en 5 baltsplaatsen van de kempiaan met in totaal 95 getelde mannetjes! Vandaag de dag onvoorstelbare aantallen van deze vogelsoorten die, de landelijke trend volgend, al jaren achtereen hier niet meer in onze polders als broedvogel voorkomen. Sterker nog, tegenwoordig ben ik al blij als ik een kempiaan zie. En zwarte sterns heb ik hier al jaren niet meer waargenomen.

Veranderingen

Niettemin valt er voor de huidige vogelaar nog genoeg te genieten. Optredende veranderingen brachten ons immers ook nieuwe broedvogelsoorten als nijlgans, grauwhorst en baardmannetje. Over de komst van de vlaamse gaai als nieuwe broedvogel en de toename van de bruine kiekendief met 10 tot 11 broedgevallen wil ik het niet hebben. Maar wat te denken van de andere roofvogels. Wat zo'n 10 jaar geleden hier nog voor onmogelijk werd gehouden, zie ik nu de laatste jaren tijdens het broedseizoen regelmatig vanuit een luie stoel achter in de tuin. Soms wel 4 buizerds bijeen. Hoog tegen het blauw rustig rondjes draaiend en onderwijl langzaam afdrijvend richting het Noorderveen of de Reef. Schitterende beelden van een majestueuze vogelsoort. De laatste jaren broedvogel in onze omgeving met zo'n 4 paartjes.

Een andere keer is het een overvliegend sperwertje dat de aandacht trekt. In het kielzog gevolgd door één of meer luid kwetterende boerenzwaluwen. Tegenwoordig hier een jaarlijks terugkerende broedvogel met gemiddeld 3 paar.

En dan de havik!

Een vogelsoort die zich in leven houdt met vogels en zoogdieren tot het formaat van fazant en haas. Voor een vogelaar is een waarneming van zo'n 'beest' doorgaans de klapper van de dag. In het afgelopen broedseizoen rond ons dorp wel met 3 broedparen vertegenwoordigd! In de avond van 27 mei heeft ongelukkigergewijs een mannetjes havik met een ekster in de klauwen zich dood gevlogen tegen een raam van Weiver 30. Diezelfde avond heb ik nog eens van dichtbij ervaren hoe mooi zo'n vogel eigenlijk is. En wat een dodelijke kracht zo'n

lichaam uitstraalt. Gezien de lange teenagels die het lichaam van de ekster diep in het vlees omklemden, mag ik aannemen dat deze al dood was voor de fatale klap tegen het raam.

En dan als laatste m'n lievelingsvogel onder de roofvogels: de boomvalk. Een vogelsoort die zich voedt met grote insecten als libellen en kleine vogels. Een schitterend valkje om te zien. Vorig jaar waarschijnlijk broedvogel hier ergens in de noord. Toen zag ik regelmatig een boomvalk boven de Kerkbuurt. Maar ook wel ter hoogte van de Dolfijnstraat.

Dit afgelopen jaar hebben ze in ieder geval gebroed in 'de lus' van de omgelegde Guisweg, waar ze 3 jongen hebben grootgebracht. Waarnemingen van dit prachtige valkje inspireerden me dit voorjaar tot het schrijven van het volgende gedichtje.

De boomvalk

**Grijze mantel
Witte wangen
Rode broek
Een parel
In de lucht
Verrassend
Sierlijk
Snel en behendig
Een sieraad
In de vlucht**

Martien Roos

Illustratie van een boomvalkje van de in 1983 overleden vogelschilder Rein Stuurman.

De bibliobus is er klaar voor

Heeft u wel eens zo'n mooie blauw met groene bus zien rijden? Dat is een bibliobus! Een bibliobus is een rijdende bibliotheek die in een dorp, woonkern of stadswijk op een afgesproken tijd op een afgesproken standplaats staat. In totaal rijden er 9 bussen in Noord- en Zuid-Holland. In elke bus vindt u meer dan 4.000 boeken: romans, informatieve boeken en een grote collectie jeugdboeken. Voor lezers zijn er ook tijdschriften, cd's, kindervideobanden, cd-rom's en dvd's. Ook vindt u in de bibliobus de Postbus 51 folders.

De bibliobus biedt op kleinere schaal vrijwel alle faciliteiten die een professionele vaste bibliotheek voor u heeft. In totaal zijn er 115.000 titels beschikbaar! Vooral voor kinderen is lezen heel belangrijk. Op de bus is een goede jeugdcollectie aanwezig.

Voor de jeugd tot 18 jaar is inschrijving gratis, volwassen betalen hiervoor een bedrag van 21 euro. Bent u 65 jaar of ouder dan kunt u zich inschrijven voor 14 euro. Bent u lid in één van de vaste vestigingen van Zaanstad, dan kunnen u (en uw kinderen) gratis worden ingeschreven. Dan maken we voor u een extra (gratis) pasje.

Wilt u meer weten? De medewerkers van de bibliobus staan gereed om u meer informatie te geven.

De bibliobus komt elke Woensdag in Westzaan. De tijd en plaats staan altijd op de laatste tekstpagina van De Wessaner vermeld.

Het Westzaangevoel van

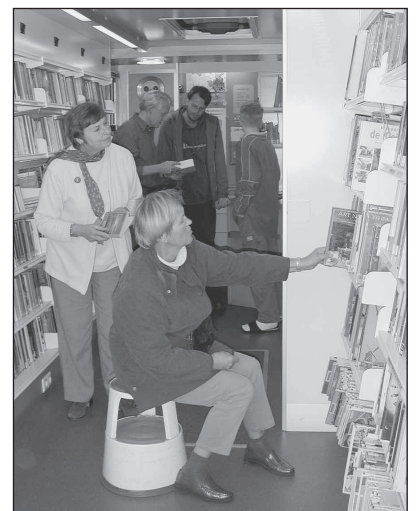

Melinda IJsseldijk
en
Mireille Stoop

Leeftijd 15 en 14 jaar, vriendinnen.

Wonen in Blankenburg en Het Welvaren

- ◆ Hoe lang wonen jullie in Westzaan?
Melinda zeven jaar, Mireille altijd al.
- ◆ Wat is jullie favoriete plekje?
De bankjes bij de kerk en het korfbalveld van Roda.
- ◆ Wat kan er beter in het dorp?
Een barretje zou wel leuk zijn. Een kledingwinkel en een drogist ook.
- ◆ Zijn jullie bij een vereniging?
Melinda: Ik zit bij Roda.
Mireille: Ik ben nergens bij.
- ◆ Lezen jullie De Wessaner wel eens?
Soms. Dat stuk over die jongen die een halfpipe in Westzaan wil vonden we wel leuk.
- ◆ Denken jullie hier over tien jaar nog te wonen?
Misschien zijn we dan wel het huis uit.

Keuze genoeg en als u behoefte hebt aan persoonlijk advies, dan is er altijd iemand aanwezig die u kan helpen.

Siem Kat over land met een gebruiksaanwijzing

Op Kerkbuurt 32 woont Siem Kat. Geboren en getogen in ons dorp en tussen 1974 en 1977 dijkgraaf van de polder Westzaan. Daarna fuseerde de polder met nog 36 andere kleine waterschapjes tot het grotere waterschap Het Lange Rond. Siem werd toen heemraad. Dat wil zeggen lid van het dagelijks bestuur. Hij bleef dat tot 1 januari 1989. Inmiddels staat er een nieuwe fusie van waterschappen voor de deur. Met ingang van 2003 verdwijnt Het Lange Rond. Het gaat op in het grote waterschap Hollands Noorderkwartier. Sinds 1998 woont Thea de Roos, dijkgraaf van Het Lange Rond, aan het Weiver in Westzaan. Bij Siem thuis praten zij onder de zware balken over heden en verleden van het dorp en de polder Westzaan.

Oud-dijkgraaf Siem Kat sr ontmoet dijkgraaf Thea de Roos.

Zaans bloed

'Ik ben geboren in deze boerderij. Op 18 januari 1919. Mijn vader Siem was veehouder. Hij had 20 hectare land. Op een deel daarvan staan nu de huizen van de burgemeestersbuurt. Het was een vaarbedrijf, dus erg bewerkelijk. In 1940 is dat land onteigend. De woningen daar zijn na de oorlog gebouwd.

Mijn familie kwam uit de Zaanstreek. Mijn moeder, Eefje Onrust, kwam uit Oostzaan. De beide grootmoeders uit Assendelft en Zaandam. Ons gezin telde twee zonen en een dochter. Mijn broer is de man achter de Dekamarkt geweest.'

In en om de boerderij

'Na de christelijke lagere school bezocht ik de avondschool in Zaandam. Ik kon goed leren. Rekenen was mijn lievelingsvak. Overdag hielp ik op de boerderij. Mijn vader was niet zo sterk en ik nam al heel vroeg het zwaardere werk van hem over. We hadden 20 melkkoeien. Zo nu en dan was er bij ons een losse werkmansdienst. De melk ventten we uit in de Kerkbuurt. De melkfabriek gaf ons 5 cent, maar langs de weg ving je in het voorjaar en de zomer 10 cent. In de winter zelfs nog iets meer.

De oorlog zijn we betrekkelijk goed doorgekomen. Op 25 oktober 1944 ben ik getrouwd met Maartje van Ham. Een boerendochter van de Middel. Ze was twee jaar jonger dan ik.'

Wonen op Zuid

'Maartje en ik gingen wonen in een huurboerderij op Zuid. Naderhand hebben we hem gekocht. Nu wonen daar mijn dochter en schoonzoon. Bij die boerderij lag het land achter het huis. Mede door de steeds sterkere mechanisatie kreeg je minder werk om handen. Dus nu kreeg ik tijd voor andere zaken. Ik volgde in 1958 mijn vader op als heemraad van de polder Westzaan.

Tegelijkertijd ging ik ook cursussen volgen voor taxateur. De interesse daarvoor werd gewekt door het lidmaatschap van de Grondkamer. Daarnaast vond ik nog tijd voor de muziek. Ik speelde tweede bugel bij Crescendo. Later ben ik mijn vader opgevolgd in het bestuur van de Rabobank. Tot 1989 ben ik daarvan voorzitter geweest. In 1973 trad Nico van der Stadt af als dijkgraaf. Ik was één van de twee kandidaten die hem wilden opvolgen. Tot een stemming is het niet gekomen. De andere kandidaat overleed kort daarvoor aan een beroerte. Ik ben slechts drie jaar dijkgraaf geweest.

Onder Van der Stadt is het nieuwe waterschapshuis gebouwd aan de Museumlaan in Koog. Het bestuur deed veel zelf. We hadden maar een klein aantal medewerkers. Ons bestuur heeft de bouw van het gemaal aan de Overtoom nog voorbereid. De uitvoering is gebeurd door Het Lange Rond. De gemeenten in de Zaanstreek moesten wel samenwerken om woningbouw van de grond te krijgen.'

De fusie van 1977

'De fusie in 1977 was voor de polder Westzaan een nadeel. Maar vanuit het algemeen belang was die samenvoeging van waterschapjes nodig. Financieel draaide de polder Westzaan goed. Onze inkomsten kregen we voor 80% uit het gebouw. Niet alleen betaalden de huiseigenaren belasting, maar ook de vele industrieën brachten geld binnen. De andere poldertjes waren financieel vaak armlastig. Die fusie was dan ook goed voor het grote geheel. Toen de provincie de dijkgraaf van de Schermeer, Arie Barendregt, naar voren schoof had ik daar geen enkele moeite mee. Hij stelde zich neutraal op. Overigens had de Schermeer meer moeite met de fusie. Het raakte zijn eigen heerschappij kwijt.'

Guisveld

'Vroeger werd het riet van het Guisveld gebruikt voor de bollen in de bollenstreek. Mijn schoonvader Van Ham had land in het Guisveld en sneed ook riet. Vandaag de dag vind ik het Guisveld een aanfluiting. Staatsbosbeheer heeft geen geld om dat gebied op een fatsoenlijke manier te beheren. Zo'n organisatie mist het boerenbeheer. Ik vraag me af hoe het gebied er over 20 jaar uitziet. Ik vind dat het Noordhollands Landschap het beter aanpakt. Die betrekken de boeren bij het beheer. Het land in de polder Westzaan is land met een gebruiksaanwijzing. Op Zuid ligt het beste land, maar met een onderbemaling. Misschien dat een paar goede boeren het daar nog redden. Dat hoop ik echt.'

Land onder water

'Het Reefgebied zal langzaam onder water zakken. Dat is op termijn niet meer te redden. Daar zijn ook relatief veel vogelsoorten. Overigens ben ik geen voorstander van de verbraking. Dat heeft geen enkele zin. De natuur past zich aan aan de omstandigheden. Vroeger zag je geen snoek en geen fuut. Die zijn gekomen toen het water zoeter werd. Dat moet je accepteren. Net zoals het gegeven dat sommige gebieden niet meer te behouden zijn en dus langzaam onder water verdwijnen.'

De herfst hangt zwaar om de boerderij. We bekijken zijn trouwfoto's. Daarna zoekt hij een foto van zijn vader en het polderbestuur. Hij herinnert zich dat er vroeger een leverancier bij zijn vader aan de deur kwam die altijd vroeg: 'Kat, weet je nog wat?' Siem moet er nu om lachen. 'Vergeet niet te leven, want de tijd gaat voorbij.'

Thea de Roos

Concerten in Zuidervermaning

Donderdag 28 november zorgen Maarten Koningsbergen (bariton), Olga Fransen en Esther Steenbergen (beiden kwint-basgitaar) met Die schöne Müllerin van Franz Schubert (1797-1828) voor een bijzonder programma.

Dat Schubert ook gitaar speelde is iets waar gitaristen graag mee pronken. Bij het componeren van Die schöne Müllerin maakte hij veelvuldig gebruik van dit prachtige instrument en dat is duidelijk te horen in deze bijzondere uitvoering van bariton Maarten Koningsberger en de gitaristen Olga Fransen en Esther Steenbergen.

Maarten Koningsberger studeerde o.a. bij Max van Egmond en Elisabeth Schwarzkopf. Na het behalen van het solistendiploma

Studio Cantilena.

aan het Sweelinck Conservatorium in Amsterdam maakte hij deel uit van verschillende ensembles, maar hij verwierf internationale reputatie in recitals met de pianisten Rudolf Jansen en Graham Johnson die hem in de meest prestigieuze zalen over de gehele wereld brachten.

Olga Fransen en Esther Steenbergen

Olga Fransen en Esther Steenbergen zijn op vrijwel alle internationale podia te beluisteren met het succesvolle Amsterdams Gitaartrio waar ze beiden lid van zijn. Hun gedeelde liefde voor het vocale repertoire deed ze besluiten een duo te vormen, gericht op het begeleiden van solisten. Ze maken daarbij gebruik van de kwint-basgitaar, een grote gitaar (mensuur 72 cm) die een kwint lager gestemd is dan een gewone gitaar, waardoor een voor gitaarbegrippen ongekend diep register kan worden aangesproken.

Toegangsprijs 12,50/ CJP Pas 65 10,50 euro
Plaatsbespreking en informatie
075-616 05 56 of e-mail:
loes@bijleveld.com
Aanvang 20.15 uur Kerk open
19.30 uur.

Romantisch midwinter familieconcert

Zondag 15 december, anderhalve week voor Kerstmis, treedt in de Zuidervermaning de muziekgroep Studio Cantilena uit Alkmaar op met muziek van een hoog nostalgisch gehalte. Hoewel het programma nog niet definitief is vastgesteld, is al wel bekend, dat het zal bestaan uit aria's en duetten uit opera's en operettes.

Medewerking is toegezegd door de sopraan Annita van Dijk en de tenor John Veldhuizen, die al sinds jaar en dag de dragende rollen zingen in vele grote operettes. Beiden waren te gast bij Ernst Daniël Smit in zijn tv-programma Una voce particolare. Aan de piano zullen deze zangers worden begeleid door Ton van Steen, die ook de mondelinge toelichting zal verzorgen.

Liesbeth van der Blom

Maar extra attractief en bijzonder zal die begeleiding pas worden door aanvulling met de dwarsfluit door onze Zaanse stadsgenote Liesbeth van der Blom (oud-studente van het Conservatorium Alkmaar en docente aan de muziekschool in Schagen). De begeleiding door de combinatie fluit/piano (veelal in arrangementen van Ton van Steen) beschouwt Studio Cantilena als haar handelsmerk. Zij geeft de begeleiding een bijna orchestraal karakter en versterkt de zangerigheid (cantila = gezang) van de muziek niet weinig. Het concert begint om 15.00 uur en zal duren tot ongeveer 17.00 uur. Er is een koffiepauze.

De toegangsprijs bedraagt 5 euro (inclusief programma). Kaarten verkrijgbaar voor de aanvang van het concert, en telefonisch onder nummer: 075-635 22 89.

Open huis Lettergietmuseum

Zaterdag 30 november van 10.00 tot 15.30 uur is het Lettergiet-museum aan de Jac. van Waertstraat 53 weer geopend. Speciale aandacht wordt deze keer gevraagd voor de toetsenborden en gietmachines en het vakmanschap waarmee loden drukletters worden gemaakt. Duizendste millimeters precisie. Beroemde lettertypen worden nog altijd gegoten en toegepast door kleine drukkerijen en tal van amateur-handboek-binders.

Sinterklaas bij BV Noord

Woensdag 27 november brengen Sint en Piet weer hun jaarlijkse bezoek aan de kinderen van BV Noord in Roda's clubhuis De Kempphaan! De feestmiddag telt drie onderdelen. De jongste groep kinderen tot vijf jaar komt van 14.00 tot 15.00 uur, gevolgd door de categorie van 6 tot en met 8 jaar die vanaf 15.30 uur o.a. bingo speelt. Tenslotte speelt de groep vanaf 9 jaar om 19.00 uur ook dit gezellige spelletje.

BV Noord naar kerstmarkt

Het bestuur van BV Noord zoekt het dit jaar voor een bezoek aan een kerstmarkt dichterbij huis. Dordrecht is gekozen als de plaats waar de leden hun kerstinkopen kunnen doen. Gepland is zaterdag 14 december. Er wordt om 9.00 uur vertrokken vanuit het dorpscentrum. Om 17.00 uur hoopt men weer terug te zijn. De kosten bedragen 15 euro per persoon. Deelnemers aan de trip dienen zich voor 1 december op te geven bij Marti Tuijn, Burgemeester Furfstraat 5, telefoon 628 64 29.

Het Westzaangevoel van

Jaap Schenk

Leeftijd 67 jaar
Woont in
't Hoenstraat.

◆Hoe lang woont u in Westzaan?
Al 41 jaar, ik kom van Zaandam.

◆Wat is uw favoriete plekje?
Het Zuideinde, bij de bomen,
waar Oudkerk zit.

◆Wat kan er beter in het dorp?
Het onderhoud van de straten, vreselijk al dat onkruid. En het postkantoor moet terug.

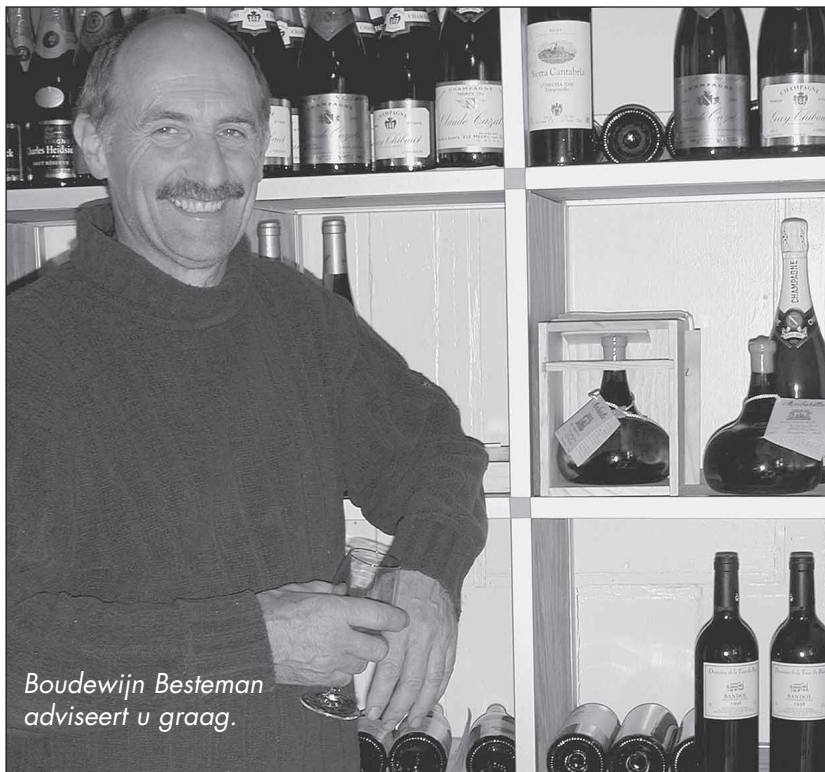
◆Bent u actief in de dorpsgemeenschap?
Nee, ik ben geen verenigingsman.

◆Wat vindt u van De Wessaner?
Geweldig blad, mooie opmaak en nieuws dat je nergens anders terug vindt.

◆Denkt u hier over tien jaar nog te wonen?
Ik ga hier van mijn leven niet weg, ik ben hier helemaal thuis.

Wijnkoperij Ribouvin bestaat 10 jaar

Achter de witte puntvormige gevel op de J.J. Allanstraat 53 bevindt zich het intieme proeflokaal van Wijnkoperij Ribouvin. Wie nietsvermoedend, of juist heel gericht de deur binnenstapt komt terecht in een wereld van wijn. De uitgestalde flessen, de wijnaccessoires, de wijnboeken en de geur creëren een sfeer van warmte en gezelligheid. Maar bovenal is het Boudewijn Besteman die deze wereld compleet maakt. Door zijn kennis en zijn passie voor wijn is het voor iedere bezoeker een aangename bezigheid om te luisteren naar en te leren van zijn verhalen onder het genot van een glaasje wijn. Volgende maand is het 10 jaar geleden dat Boudewijn Besteman zijn eerste uit Frankrijk geïmporteerde wijn verkocht.

Proeven in Frankrijk

Al langere tijd was het voor hem een klein feestje om in Frankrijk, bij kleine wijnbedrijven, wijn te proeven en te kopen. Ook bij vrienden en bekenden bleek veel animo voor deze wijn te zijn. Het lag voor de hand dat van een hobby werk werd gemaakt. In eerste instantie was het assortiment niet zo groot. De verkoop in de eerste jaren bestond uit wijnen uit de Elzas, Rhone, Bourgogne en Cahors. Inmiddels worden er wijnen uit bijna alle wijnstreken verkocht (inclusief Spanje, Italië, Afrika en Chili) en in plaats

van door vier wijnhuizen, wordt er door ongeveer twintig wijnhuizen geleverd. Het totale assortiment bestaat nu uit ruim 100 verschillende wijnen, waarvan 90% eigen import is.

Een greep uit 10 jaar wijn verkopen

Een ontwikkeling van klein naar groot. Een van de mooiste opdrachten was een order voor de Eurotop in 1997 in Amsterdam. Een levering van meer dan 2.000 flessen met een speciale zeefdruk op de fles, begeleid door een beschrijving van de wijn in drie verschillende talen. Hieruit vloeide het contact met de stichting VOC Amsterdam voort. In de jaren tachtig werd door onder andere Zaanse duikers een VOC-wijn opgedoken uit het VOC-schip Amsterdam. De wijn bleek, na 300 jaar, nog in redelijke staat te zijn. Van de gevonden fles is een replica gemaakt, die is gevuld met de oorspronkelijke wijn en door Ribouvin op de markt is gebracht.

Wijnvoorlichting

Na het volgen van diverse opleidingen o.a. Wijnproefkunde, Wijntechnologie en Wijnacademie-seminars in Bordeaux, is Boudewijn Besteman zelf begonnen met het geven van wijnvoorlichting en cursussen. Op uitnodiging geeft hij lezingen, al dan niet gepaard gaand met een proeverij. En zoals hij zelf zegt: "een van de leukste dingen

vind ik het verzorgen van een proeverij op maat. Dit kan zijn in familiale kring, maar ook in zakelijk verband, op personeelsavonden en op locatie. Ook proeverijen buiten behoren tot de mogelijkheden, vaak gecombineerd met andere activiteiten. Zoals bij ons in Westzaan als afsluiting van een boottocht door het veld."

Betekenis in het dorp

De meeste wijnen worden geleverd aan winkels en bedrijven. Ten behoeve van de Westzaners is Ribouvin iedere zaterdag van 10.00 uur tot 17.00 uur geopend. De kwaliteitswijnen worden dan verkocht tegen groothandelsprijzen. Het valt op dat er steeds meer mensen uit het dorp speciaal komen om een persoonlijk advies voor passende wijnen bij de maaltijd. Ook in Westzaan blijkt, dat net als in de rest van Nederland, de wijnconsumptie stijgt en er kwalitatief betere wijn gedronken wordt. Boudewijn Besteman ondersteunt deze trend met de uitspraak: "beter één goed glas wijn, dan een halve fles van inferieure kwaliteit." Mits, met mate gedronken, is wijn goed voor de gezondheid.

Ribouvin steunt op diverse manieren het plaatselijk verenigingsleven, door het beschikbaar stellen van prijzen en donaties. Op dit moment is er t.b.v. de restauratie van de Grote Kerk een wijn geselecteerd met een speciaal door Pieter Groot ontworpen zeefdruk op de fles.

10 jaar Wijnkoperij Ribouvin

De komende vier weken worden in het proeflokaal aan de J.J. Allanstraat nr. 53, speciale recepten en wijnen gecombineerd. De ervaring van vorig jaar heeft geleerd dat dit heel gezellig en leerzaam is. Ter gelegenheid van dit jubileum krijgt u bij aankoop van wijn voor een bedrag vanaf 50 euro een Pulltap kurkentrekker, met een winkelwaarde van 7 euro, cadeau. Deze aanbieding geldt tot 15 december 2002 en zolang de voorraad strekt. Een 10-jarig bestaan is een goed moment om nieuwe initiatieven te ontplooiën. Een frisse wind waait door het bedrijf in de vorm van een nieuwe huisstijl. Binnenkort kunt u Ribouvin bezoeken op internet: u bestelt, Ribouvin bezorgt. Uitbreiding van het assortiment met een praktisch

Het Westzaangevoel van

Angelique Metz

Leeftijd
41 jaar
Woont in
de Middel

◆Hoe lang woont u in Westzaan?
Vijf jaar, daarvoor Zaandam.

◆Wat is uw favoriete plekje?
Waar ik woon, de Middel dus.

◆Wat kan er beter in het dorp?
Ik zou wel graag een speelgoedzaak en een cadeauwinkel in het dorp hebben, nu moet je daar steeds ergens anders voor naar toe.

◆Bent u actief in de dorpsgemeenschap?
Nee, geen tijd.

◆Wat vindt u van De Wessaner?
Lees ik altijd. Bijvoorbeeld laatst over dat meisje dat loods is. Je leert zo allerlei mensen een beetje kennen.

◆Denkt u hier over tien jaar nog te wonen?
Nee, ik ben niet zo honkvast. Ik zoek meer ruimte dan ik nu heb en denk die in Frankrijk te vinden.

en stijlvol glasservies en van diverse wijnaccessoires. En, wat Boudewijn zelf het leukste vindt, op zoek gaan naar nieuwe wijnen en wijngebieden, in Italië bijvoorbeeld. Zoals u leest is Wijnkoperij Ribouvin nog heel wat van plan.

Vanaf deze maand vindt u in de Wessaner een lievelingsrecept van Wijnkoperij Ribouvin. Bij ieder gerecht wordt aangegeven welke wijn er lekker bij smaakt en om wat voor type wijn het gaat. Deze keer hebben wij een recept uit de Elzas gekozen. U kunt het recept vinden op één van de advertentiepagina's.

Verzekeringen

Kickers in de kerk

Archiefsprokkels 31
Jan de Roos

Een liter benzine kostte bij de firma Visser aan het Zuideinde maar 49 cent. Bij Rem's Boekhandel in de Kerkbuurt lag de Forsyte Sage in de etalage. Bankzaken deed je nog bij de Raiffeisenbank in de Zeilenmakerstraat. Wat lijken die jaren zestig en zeventig al weer lang geleden. Een terugblik aan de hand van vergeelde nummers van Westzaan Nieuws.

Kranten worden wel de secondenwijzers van de geschiedenis genoemd. Dat geldt ook een beetje voor De Wessaner, waarvan u nu de 200ste aflevering in handen hebt. Mij leek dit een mooie aanleiding om eens te gaan snuffelen in een voorloper van deze krant, het Westzaan Nieuws, waarvan tussen oktober 1967 en november 1974 negenenzeventig nummers verschenen. Jaap de Boer, die ook al aan het roer van die krant stond, reikte me onlangs de complete serie aan. Ik kreeg spontaan een niesbui toen ik erin ging bladeren. Ze zijn al behoorlijk vergeeld, die krantjes van gemiddeld acht pagina's. Maar wat een heerlijke nieuwsbron om in te snuffelen. De geschiedenis van Westzaan Nieuws laat ik onbesproken. Wie er meer over wil weten, raadplege nummer 150 (mei 1998) van onze onvolprezen Wessaner. Mij gaat het hier meer om de nostalgie die je tegemoet komt als je de berichtjes en advertenties aan je oog voorbij ziet trekken. De meeste adverteerders uit het eerste nummer hebben al lang de pijp aan Maarten gegeven. Leest u even mee? Warenhuis G. Lust (Allanstraat) adverteert met skelters, fietsjes, wiegjes en poppen. Groenteboer Jac. van 't Veer (Overtoom) heeft het volgende aanbod: 'Mevrouw! Bestel nu uw winteraardappelen. Zij worden voor u gratis met een anti-spruitmiddel behandeld'. Aan het Weiver kunt u bij J. Hagemeijer een heerlijk sigaretje kopen. Modelslagerij Poppes (Kerkbuurt) prijst als specialiteit zijn

oktober 1968

WESTZAAN NIEUWS

Redactie-adres: Kerkbuurt 3 Administratie: J. J. Allanstraat 407
Advertentie-administratie: J. F. H. Haars Kerkbuurt 11 Tel. 8 55 93

wordt huis aan huis verspreid te Westzaan

WEET U HET NOG?

WESTZAANBEURS '68

donderdag-vrijdag-zaterdag a.s., van 7-10 uur, zaterdag ook van 2-5 uur

Een gezellige tentoonstelling van wat U in Uw eigen woonplaats kunt kopen. Met daarbij de mogelijkheid om met een fraaie prijs naar huis te gaan!

De exposerende winkeliers zullen al het mogelijke doen U in eventuele problemen een oplossing te geven. Voorts hebt U de kans om voor de decembermaand allerlei ideeën op te doen.

De voorloper van De Wessaner.

satévlees aan en heeft 'ook diepvriesartikelen'. Magazijn De Gunst (Overtoom) is 'een oase voor mensen met smaak'. K. Staal (Zuideinde) gaat nog met een rijdende snackbar door het dorp. Op woensdag krijg je bij hem vier kroketten voor een gulden. Wie bij Roda korfbal of bij VV Westzaan een balletje trapt, weet dat het adres voor shirts, broekjes en rokjes de fa. W. van de Loo in de Kerkbuurt is. En Nel Ouweland verkoopt in dezelfde omgeving handwerkhoeven, sjaals, handschoenen en bruidsluiers.

Maar een paar adverteerders uit die tijd hebben het hoofd boven water kunnen houden. Ik noem de firma H. Hauzendorfer en Zoon (Weiver), die vijfendertig jaar geleden de volgende merken voerde: EM Jaarsma, Hoensoen, Interno, Bocal, Etna, Benraad en DRU. Jb. van het Kaar prijst gashaarden aan onder het motto 'Steeds goedkoper wordt het aardgas'. Andere blijvertjes zijn de firma Sol ('Verf, glas en behang voor doe het zelf'), G. Plooijer ('vloei-bare make-up f 4,95') en natuurlijk de goede oude 'Prins', met zijn 'sfeervolle wintertuin, prima keuken en bediening'. Pal voor Sinterklaas 1967 wordt de Kerkbuurt nog verrijkt met een paar gloednieuwe winkels: Slijterij Maurits, Drogisterij Middelink, Magazijn L. Eegdemans en de Vivo-winkel.

Dorpsnieuwjes

Westzaan Nieuws was niet alleen een advertentiefuik. We vinden er ook de dorpsnieuwjes in, zij het een stuk minder uitgebreid dan tegen-

woordig in De Wessaner. Ik heb voor u zo maar wat berichtjes bij elkaar gesprokkeld, in de hoop dat u er nog iets van herkent.

◆De Westzaanse Bad- en Zweminrichting trekt jaarlijks maar liefst 20.000 bezoekers. Er worden 142 diploma's uitgereikt.

◆De Guisweg, die het noorden van het dorp met de andere gemeenten verbindt, gaat op de schop. Huize Martha moet daardoor verdwijnen. Voor de tweede keer overigens, want het huis was in de jaren twintig ook al opgeofferd toen de Provincialeweg de Nieuwezij doorsneed.

◆In het speeltuingebouw Zuid aan de Veldweg wordt een bejaardensociëteit geopend.

◆Uit de Zuid komt het alarmerende bericht dat de jeugd zich schuldig maakt aan het verwijderen van de luikjes uit lantaarnpalen.

◆Voorjaar 1968 komt het verblijdende nieuws dat de gemeenteraad van Westzaan heeft ingestemd met de bouw van een dorpswoning als de nieuwe Noorderschool gereed is.

◆Cor Ris sluit zijn kapperszaak hoek Raadhuisstraat-Kerkbuurt. Daarmee komt een einde aan de gezellige scheerhoek, waar jarenlang de laatste roddels en nieuwtjes werden uitgewisseld. De scheerwinkel was op zaterdagavond tot tien uur open, en aanvankelijk ook nog zondagochtend tot tien uur.

◆De vrijwillige brandweer viert zijn gouden jubileum. 'Trots als pauwen zaten de pioniers Jaap van het Kaar, Maarten de Boer en Maarten Visser in de glanzende Spijker van Piet Schutte tijdens de historische optocht van oud brandweermateriaal op die mooie zaterdag in september.'

◆Aart Sluis neemt het taxibedrijf van de familie Van der Loo over. 'Hij neemt ook trouwvrouwen aan'.

◆In de 'Prins' wordt een 'hearing' gehouden over een veilige oversteek op het kruispunt Weiver-Kerkbuurt-Provincialeweg.

◆Op Koninginnedag 1970 wordt het startschot gegeven tot een daverende viering van het 1.000-jarig bestaan van Westzaan. Een greep uit het programma: concert van Crescendo, poppenkast, kinderoperette, autocross en een prestatie-loop.

◆De Rijkspolitie groep Westzaan slingert in 1970 551 personen op de bon, tegen 689 een jaar daarvoor. Volgens Westzaan Nieuws blijkt daaruit 'dat wij op weg zijn een rustig volkje te worden'.

◆Op 5 juni 1971 wordt het nieuwe bejaardencentrum 'Huize Lambert Melisz' feestelijk in gebruik genomen.

◆Een jaar later brengt koningin Juliana een bezoek aan Westzaan.

◆In het najaar van 1972 (!) wenden bewoners van het Weiver en omstreken zich tot het gemeentebestuur met het verzoek maatregelen te nemen tegen het toegenomen verkeer als gevolg van de afsluiting van de uitrit Middel-Provincialeweg.

◆Molen Het Prinsenhof bestaat 250 jaar en wordt na een grondige restauratie opnieuw in gebruik genomen. In dezelfde tijd raakt De Schoolmeester een roede kwijt.

◆De tentoonstelling 'Kijk Kickers' wordt een eclatant succes.

Duizenden mensen bezoeken de expositie, een initiatief van de Culturele Raad Westzaan. 'Het succes wordt misschien mede verklaard door de gedachte dat kickers, door vervuiling en verontreiniging, zo'n beetje tot de voorhistorische dieren zijn gaan behoren. Het was typerend dat diverse scholieren in de kerk voor de eerste maal van hun leven een levende kikker aanschouwden!'

Stelling van Amsterdam

In Archiefsprokkel 30 over de militairen die tijdens de Eerste Wereldoorlog in Westzaan waren gelegerd, werd o.a. verwezen naar de website van de Stelling van Amsterdam. Helaas was het internetadres niet compleet. Dat moest zijn: www.stelling-amsterdam.org.